Ч. 243 (14.140). Львів, четвер 12. вересня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“. Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Збори Ліґи Націй у Женеві.

АФРИКАНСЬКА СПРАВА НА СТОЛІ ЖЕНЕВСЬКИХ НАРАД. — НОВА АБІСИНСЬКА НОТА.

ЖЕНЕВА, 11. 9. ПАТ. Оголосили тут зміст нової абісинської ноти, що наспіла до секретаріяту Ліґи Націй. Нота говорить, що телеграми з північних провінцій повідомляють про поважні рухи італійських військ. Це дозволює сподіватися, що ті війська незабаром зачнуть наступ на абісинську територію. Абісинську ноту переслали всім членам Ліґи Націй.

НАРАДИ ЛЯВАЛЯ З ГОРОМ, ІДЕНОМ І АЛЬОЙЗІЄМ.

ЖЕНЕВА, 11. 9. ПАТ. Після передполудневої конференції премієра Ляваля з мін. Гором і льордом Іденом та по розмові Ляваля з італійським делеґатом бар. Альойзієм, зібрався пополудні комітет пятьох членів Ради для італійсько-абісинського конфлікту. Підчас вишіших нарад зголосили нові пропозиції, які розважили та переказали для ближчої провірки підкомітетові пятьох. В колах Ліґи здогадуються, що ці пропозиції були темою передполудневих нарад Ляваля з англійськими міністрами та що є вони французького походження. Підкомітет займеться новими пропозиціями в середу. Комітет збереться в четвер

ЗАВТРА ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ ЗБОРІВ ЛІҐИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 11. 9. ПАТ. Ввечері відбулось у будинку секретаріяту Ліґи Націй засідання президії зборів Ліґи. Устійнили, що завтра на пленум зборів Ліґи промовлятимуть: британський міністр закордонних справ Гор, китайський делеґат Єн та представники Абісинії й Австралії. На внесок представника Бельгії і Мексику рішили дати одно становище віцепредсідника делеґатові СССР, який передучора при голосуванні перепав.

Загальна фашистівська мобілізація в Італії.

РИМ, 11. 9. ПАТ. Агенція Стефані повідомляє: Згідно з приказом Мусолінія незабаром відбудеться загальна мобілізація фашистів. Вона пошириться теж на кольонії. На даний сигнал ударять у дзвони, бубни і заревуть сирени. Всі вписані до фашистівських організацій зодягнуться в однострої та зявляться у визначених партійними секретарями збірних точках. Міліція збереться у касарнях. Фашисти, що постійно або хвилево перебувають за кордоном зобовязані телеграфічно зголоситись до секретаря партії. Змобілізовані сили фашистівського устрою залишаться на збірних точках до півночі. Члени „Балілі“ можуть розійтись в 2 год. Дальші інструкції видадуть водночас з приказом збірки.

Італія таки хоче мира.

РИМ, 11. 9. ПАТ. Скептицизм політичних кол щодо женевських нарад не значить бодай, що Італія є ворожо успосіблена до всіх переговорів. Не було ще мови про визначення дати військових операцій. Стверджують теж, що нема познак про близькі ворожі ділання.

Італія до останньої хвилини не противиться дипльоматичним переговорам. Треба числитись з містичним паралелізмом італійської і німецької політики. Італійська преса називає характеристичними промови, якими обмінялись канцлер Гітлер і новий італійський амбасадор у Берліні та з признанням говорить про невтральність Німеччини в італійсько-абісинськім спорі.

Невдачна революція в Португалії.

ЛІЗБОНА, 11. 9. ПАТ. Вчора в ранішніх годинах намагалися зробити протиурядову революцію. Та завдяки енергійним розпорядкам влади ті намагання не повелись. Старшина марнарки Мендес Нортон вмовляв залогу кружляка „Бартольомео Діяс“ до революції. але на приказ команданта кружляка його арештували й посадили в вязницю Амейксоейра. Крім нього мали арештувати багато осіб ворожих урядові між ін. відомого старшину Ребелльо Алемейда. На вістку про заговір розпорядили у столиці негайно гостре поготівля. Поліція охороняє цитаделю Каешкаес, де перебуває тепер президент республики, почтові і телеграфічні уряди, радіостацію, касарні та публичні будинки. В краю спокій. Зполудня зібралась рада міністрів.

Виявилось, що у революційнім заговорі брало участь кількох членів „Національної синдикалістичної групи“ і „Раольо Прето“ та комуністичні елементи, що хотіли втягнути до руху деяких діячів з лівих партій. Арештували около 50 робітників арсеналу. Міністер внутрішніх справ відмовився дати у тій справі будьяких вияснень. Президент Салязар має вернутись нині до столиці.

ЛІЗБОНА, 11. 9. ПАТ. В деяких провінціональних містах видали розпорядки, що подібні до розпорядків у столиці. Вони мають на меті остороженість. Міністер внутрішніх справ розпорядив пополудні спеціяльну охорону кількох залізничих відтинків. Перевели нові арештування між іншим серед старшин.

„Меч німецької держави вождові всіх німців“.

Імпозантний гітлерівський зїзд у Норимберзі.

НОРИМБЕРҐА, 11. 9. ПАТ. З нагоди відкриття 7-ого партійного дня ціле місто прибрало торжественний характер. Всі доми прибрані прапорами, замаєні та пообвішувані великими написами, в яких є нац.-соціялістичні гасла. Число учасників переступає 800 тисяч людей. Крім німецького канцлера є майже всі члени кабінету, найвищі достойники партії й армії. Спеціяльним поїздом приїхали теж члени дипльоматичного корпусу. Закордонних журналістів є 200 осіб, німецьких журналістів 500. Штурмовиків приїхало около 150 тисяч. Партійних провідників є 100 тисяч з 20 тисячами прапорів. Партійної молоді приїхало 50 тисяч. Присутних гостей начислюють 300 тисяч. Службу безпеки перейняло 30 тисяч членів охоронних штафет.

В пополудневих годинах приїхав канцлер. На його приїзд почали бити в усі дзвони норимберських церков. На ратуші привитав канцлера Гітлера надбурмістр міста Лібель, що в промові між ін. зазначив, що після упадку першої Німеччини та розвалу у ганьбі і соромі другої Німеччини, канцлер Гітлер створив третю Німеччину, що росте в однозгідність, силу і внутрішню та зовнішню міць.

Потім надбурмістр вручив канцлерові як дарунок міста Норимберґи меч, що є вірною копією т. зв. меча Карла Великого, одного з цісарських клейнодів давнього римського цісарства німецької нації. Оригінальний меч є у скарбниці в Відні. При передачі меча бурмістр сказав „Меч німецької держави вождові всіх німців, що привернув Німеччині єдність, силу і свободу“.

Рікет вертається до Адіс-Абеби.

КАІРО, 11. 9. ПАТ. З Олександрії повідомляють, що Рікет заміряє вернутись до Адіс Абеби. Він мав заявити, що готовий боронити своїх нафтових концесій перед кожним трибуналом.

„...Вірність всеросійській ідеї...“

Львів, 11. вересня 1935.

Можливість польсько-українського порозуміння була все тим маревом, яке не тільки галицьким москвофілам зганяло сон з очей: у великій проблемі взаємин поміж Польщею-Росією-Україною, у міжнар. площині, у площині укладу сил на Сході Европи, можливість поль.-українського порозуміння є завжди пригадкою всіх історичних постатей та всіх історичних договорів, які били по великодержавницьких, імперіялістичних плянах Росії, тих плянах, що **мусіли** звертатися проти етнографічних українських і польських земель. Оссолінський, Баторій, Пілсудський і вся польська історична школа на сучасному Ольґерді Ґурці кінчаючи, — з другого боку і зборівська угода і Мазепа і Петлюра і ввесь т. зв. західний напрямок української політичної думки, який — в останньому часі — не ідентифікуючи Польщі зі Заходом Европи, всеж мусить враховувати Польщу у передові сили Західної Европи, зацікавлені у справах европейського Сходу, — все воно зводиться до історичної дилеми, що стояла і стоїть перед українцями: „Польща чи Росія?“, і дилеми, яка стояла і стоїть перед поляками: „Росія чи Україна?“! Правда, сьогодні та дилема вже змодифікована, нинішне почуття всенаціональної спільноти, тісне повязання міжнародніх інтересів і лекші можливости доступу до міжнародньої прилюдної опінії забороняють примітивізувати політичні концепції, а проте східно-европейський геополітичний комплекс не змінився. Не змінилася теж стара історична російська політична аксіома, що для Росії нема дилеми „Польща чи Україна?“, — для Росії українські землі завжди **мусять** бути тереном експансії у першу чергу, та польські — у чергову.

На польсько-українському спорі спірається польсько-російська приязнь у широкій площині польської русофільської концепції Дмовського-Ґрабського; поділ впливів поміж державною Росією і державною Польщею з обосторонньою „вільною рукою“ асимілювати білоруські й українські землі. Кволість тієї концепції полягає „тільки“ у тому, що 1) не рахується з абсолютною неможливістю засимілювати українців і 2) не рахується з російською протипольською небезпекою. Практичний вислід стосування тієї концепції такий, що 1) зростає український протипольський радикалізм в усіх його найяскравіших проявах і 2) зростає російська протипольська потенціяльна сила, зокрема безпосередньо у власних ячейках внутрі польської держави. Польсько-українське порозуміння може прийти тільки на підставі зрозуміння польською стороною тих двох правд і бажання протиділати їм найприроднішим органічним способом: даючи змогу розвиватися українським національним силам і виладовуватись українській національній енергії у леґальних рямцях.

Річ ясна, що при якійнебудь, навіть найскромнішій нормалізації національних відносин, яка тільки вможливилаб українцям розвиток культурних і господарських сил та у деяких межах заспокоювалаб політичні змагання, — автоматично відпадає москвофільство як політичний чинник. Бо саме це найхарактеристичніша питома прикмета (хиба) галицького москвофільства, що воно може існувати **тільки** при польсько-українському спорі, **тільки** при активній польській підтримці і **тільки** як засіб протиукраїнської пер-

жевно-польської національної політики. Коли дивитися крізь призму тієї безспірної правди, то дуже сумно виглядають деякі уваги, які з приводу останніх польсько-українських розмов і виборчого компромісу впали однаково з москвофільського, як і українського боку.

Ратуючи свій престіж і роблючи „добру міну до поганої гри", москвофіли всю проблему польсько-українських відносин зводять до — москвофільської небезпеки. „Как відно, „москвофіли" сіла бальшая, еслі ізза ніх пришлось заключать уголу..." („Русск. Гол." з 25. 8): Смішна мегальоманія! Державницький московський імперіялізм є небезпечний, — але галицьке москвофільство, як специфічний його відблиск, як анахроністичний вицвіт незавершеного остаточно процесу національного освідомлення українських галицьких мас, запряжений до воза московського експансивного імперіялізму, — те галицьке москвофільство є явищем мізерним, білим і нежиттєздатним. В українському краевому житті воно є одною малою ділянкою негативного характеру та одним тереном, що його постепенно опановує український національний елемент. Тому так само зовсім фальшиво міркують ті українські публіцисти, які вважають, що краще ліквідувати москвофільство власними силами, ніж „з польською помічю"! Очевидно! Але коли йде мова про те, щоб усунути штучні труднощі, що їх політична адміністрація робить українцям, усунути з польської національної політики методу колючок та шахування українців штучно підсилюваними неістнуючими величинами, то годі промовчувати всю історію москвофільства за польських часів, годі промовчувати факт руїни найстаршої української культурно-національної фундації „Народній Дім", яка за правління державних комісарів виконувала ролю москвофільського політичного бастіону й нині стоїть на порозі матеріяльного банкроцтва (близько 2 міліони довгів), годі промовчувати „лемківський буквар" і творення окремої „руської" національности і безліч подібних подробиць з тої самої жалюгідної ділянки. Для ліквідації москвофільства не треба українцям польської активної помочі: треба лише, щоб польська сторона не підтримувала штучно москвофілів і звернула українцям їхні добра, передані у володіння гурткові москвофільських діячів.

Москвофільський табор знаменито здає собі справу з тієї своєї ситуації. Бачучи, що безпосередньо грозить йому утрата польських джерел вегетації, він проголошує ще яскравіший зворот до — панрусицизму. „Впереді нас только адін терністий, но верний путь безоговорочнаво, безкомпромісснаво і самоотверженнаво служенія русской ідеі в ея общерусской національно-культурной концепціі..." („Русск. Гол." з 8 ц. м., „Наш Путь"). Цікава річ, що таких ясних „общерусских" декларацій „Русскій Голос" досі оминав. „Положітельное атношеніе русскаво населенія к польскому государству і ево непоколебімая верность общерусской національной ідеі" — це квадратура кола, подібна нпр. до тої, якій поклоняється нинішня червона Москва, заключаючи пакти з мілітаристичними великодержавами капіталістичного світа й одночасно і розкладаючи їх армії та організуючи комуністичну революцію...

Не наша річ вказувати „путь" галицьким москвофілам. Не наша річ помагати їм у бухгальтерійних рахунках, чи вдасться їм різкішим підкреслюванням своїх всеросійських тенденцій надолужити з російських джерел те, що втратять з польських. Смішно тільки читати декламації, що „в наше время, каторое не терпіт половінчатих установок, только дерзаніе ведьот к успеху, давая еслі не пабеду, то уваженіе, первое условіе прізнанія". Говорять це ті самі люди, які всю свою енергію витрачували на інтриги політичні, на стилізацію чолобитніх телеграм, на підлизування себе власть імущим та цькування проти українців. І сьогодні їхне „дерзаніе" виглядає так, що оббивають пороги у всіх і вся, від кого тільки сподіються ратунку діравих їхніх фортець.

Москвофільського табору не трактуємо, як щось єдине й одноцільне. Ми добре відріжнюємо політичних ватажків, наскрізь зросійщених ренегатів або тільки рафінованих спекулянтів, — від мас, якими вони жируються і яких несвідомість, привязаність до родинної традиції чи просто несвідомий консерватизм використовують для власних цілей: для своєї особистої наживи і для всеросійських політичних тенденцій. Ми докладно відріжняємо нащадків Маркових і Дудикевичів, справжніх винуватців Талергофу, від тих бідних сірих людей, що невинно у Талергофі карались. Відріжнюємо москвофільство, як краєве внутрішньо-українське перехідне погасаюче явище, використовуване посторонніми чинниками і тільки ними піднесене до рівня явища політичного, від тих москвофілів, які шукають тільки нагоди, щоб стати протиукраїнським атутом у чужих руках. Докладно теж відріжнюємо тих, які на національному спорі роблять власні інтереси, добувають собі конюнктуральні становища і синекури, від людей чистих рук і чесної праці. З тими останніми, з усіми тими, яким лежить на серці виключно добро народу, без огляду на те, як вони сьогодні ще той нарід називають, з усіми тими, які відчувають кволість анахроністичних фантасмагорій і раді би станути на реальний ґрунт співпраці з своїми найближчими земляками, з усіми, які не хотять бути мячем у чужих руках, раз польських, то знову російських, коби тільки проти українців, — з усіми тими українське громадянство може і повинно співпрацювати. Треба шанувати консерватизм і погляди тих людей, хочби ми з ними не погоджувалися, треба впливати на них методами культурними і тільки в той спосіб приєднювати для української національної культури. Облогом ще стоїть величезне поле, на якого обробітку треба буде звернути енергію, що її заощадимо через мирну ліквідацію галицького москвофільства.

Ґордійський вузол.

Абісинська справа

V. НАСЕЛЕННЯ І ЗБРОЙНА БОРОТЬБА.

У военному відношенні населення цілої Абісинії різко ріжниться від населення кожної европейської держави. Збройна боротьба з природою і з людьми є тут на денному порядку, бо становище володарів та родин основана головно на фізичній силі. Зброю мусить мати кожний найбідніший громадянин, бо інакше його життя в небезпеці. Вміти володіти зброєю (правда, якоюнебудь) мусить кожний, хто може її вдержати в руці; жінки та діти йдуть на военні виправи з батьками, як носії та як помічна сила. Лише регулярне військо на европейський зразок нечисленне.

Озброєння армії одноманітне, всі інші мають те, чим вони себе озброїли самі. Мати рушницю це гордість абісинця; сам неґус неґусті, цар царів у репрезентаційних випадках ходить з рушницею. Само собою, що це „недержавне" озброєння є ріжномавітне та недосконале, однак свою ролю у війні відограти може.

Отже Італія може зустрітися не лише з тими 50—80 тисячами озброєних та по европейськи вивчених вояків, що має неґус, а з масою озброєних племен, яких число годі подати; може їх бути далеко за міліон.

Ріжні дані означають сили Абісинії на 500 тис. рушниць, озброєних та скріплених 360 кулеметами, 200 гарматами й лише 4 літаками.

Державна та незалежницька традиція вяже в Абісинії всі роди й племена. Ще за єгипетських фараонів боролася Етіопія за свою самостійне іствування. Походи фараонів до джерел Нілю здебільша кінчались невдачами, підсилюючи авторитет центральної влади чорних монархів, які були завжди наймічнішими між володарями.

Щоби оцінити виглядл збройного походу Абісинії, мусимо собі зясувати, чого буде хотіти Італія. Вона може мати два бажання: менше — дістати постійне злучення між своїми кольоніями через будову залізниці Массауа-Ґері-Маґіш, при чому для забезпечення її треба захопити частину абісинської території до лінії: Ґондар-Анкобер-Кісмаю, або підпорядкувати Абісинію своїй контролі, чи то як свою провінцію, чи то як „мандатну" країну.

Оба ці пляни будуть вимагати того самого рішення: повного підпорядкування волі цілого населення Абісинії волі італійського проводу, а інакше все будуть нові спроби спротиву та боротьби. Про можливість будови такої залізниці вела Італія вже віддавна пертрактації з абісинським урядом.

Можемо припустити і ще один плян, який мала Італія у роках 1895—96: це захопити провінцію Ґондар з джерелами Нілю, однак це був би такий палятив, який ледве, чи виправдає італійські зусилля.

Для осягнення максимальної програми мусять італійські війська захопити не лише ту територію, яку хотіли би, але й зломити спротив влади і населення. А це можливо осягнути тільки нападом в середину краю, в її болючі центри, які в Абісинії не є центрами промислу, лише

І. ШМЕРИКОВСЬКА-ПРИЙМОВА.

ЛИСТ З ДОРИ.

В давніших, так званих ліпших часах, лист обовязково мусів бути з Монте Карльо, Ніцци, Остенди, а щонайменше з Ґрадо або Порторозе.

Нині, коли вже мистецтво цікавиться щоденними та сірими явищами, заглиблюється в їх зміст та вміє в них найти щось цікавого, тож й листа можна написати з мало ефектовної навверх Дори.

Дора це як скромна, а вартісна людина, яку треба ближче пізнати, щоб оцінити її прикмети. Має в собі „щось", що привязує людей до неї. Має своїхналоговців, які рік-річно їздять сюди, бо тут такий уже „оздух" — кажуть гуцули, а лікарі, що це другий Меран.

Щоправда, нема тут водопроводів, зате є химерна Камінка і достойний Прут. Світло електричне вже від кількох літ має бути, (можемо ще кілька ждати), але й так усі йдуть скоро спати, пожвиня пяний від бальсамічного повітря або змучений після прогульки. Тим, що шукають романтичної розради, то місяць вистарчає, а як темно, то ще ліпше. Нема в Дорі льокалю, де вечірами, могли би люди почувати себе повновартісними, зате є велика свобода. Нікого ніщо не вяже, не обовязує, крім заплати літниськової такси. Зрештою живи, як хочеш! Цікавих людей не бракує.

Мистецький та політичний світ мають тут своїх численних представників. Трапляються й ріжні метаморфози. Оперова співачка перемінюється у стопроцентову хозяйку, але робить це з гумором, бо раз й таку ролю можна в аматорстві добре заграти. Чого, ми, жінки, не робимо для шлунка своїх чоловіків! Флеґматик робиться сангвініком, поважні мужчини пригадують собі давні студентські часи і спомини перемінюють у дійсність. А всьому тому винен „оздух", що ділає як життєдайні застрики. Не можемо сподіватись такої атракції як приїзду князя Валії та побачити мужеську моду з першого джерела. Бо не можна скрити правди, що Дора не дає жадної великої атракції. На думку одних це велика її хиба, а інші гадають, що саме це її прикмета. Щож, важко всім догодити.

А проте, кому захочеться великоміських розривок у мініятурі має близько Яремче. Там може шаліти на дансінґу і чудо, як вийде з цілими болонками в ухах. На „корсі" може подивляти ріжні не вибрані ще „місси", яких стрій нагадує скоріше Діяна Бад у Відні (як вже хочемо по великоміському думати), ніж гірську місцевість.

Дора починає той ряд веселих та популярних місцевостей, де літники підтримують між собою симпатичні товариські зносини; це лінія Дора—Ворохта. Зустрічі назначують собі щонайменше 1000 м. понад рівнем моря. Вийти на Хомяк чи Говерлю куди лекше, як у Львові на Високий Замок. Є розмах ніг і духа і це називається прогулька. Кажуть, нема в Дорі атракції. Алеж можна звідси вибратись щодня на запашні царини замкнені довкола смерічками та відшукати своє ліпше „я". Можна піти на оживи та стрінути маленького Михася, який оповість, якто він сам за себе дбає, в літі збирає ягоди, бо мусить насклaдати 30 зол. на зимову одежу, а 10 сот. все потребує на день на прожиток. Можна ходити годинами по мало витоптаних стежках по лісі та зрубами, а ця найбільша пані — природа має завсіди для всіх ріжні несподівані атракції. Ніколи не можна знати, що кому трапиться на гірському плаю, або на звичайній гірській щоденій стежці до залізничого двірця. Не треба забувати, що Дора має двірець „під самим носом" і кому тільки хоче може кілька разів на день виходити назустріч усім поїздам. Це жива ревія літників, краща, ніж ревії у львівських кабаретах, де нема ніколи більше, як пять осіб нарва

центрами психольогічними і стратегічними, що мають суто воєнне значіння для операцій.

Психольогічні центри такі: столиця Адіс Абеба, головне місто племени та землі Анкобер, на якому базується влада негуса негусті, головне місто роду Гарар, з якого походить негус-негусті, все це лежить у найкультурнішій частині Абісинії, яка найкраще впорядкована й яка є підставою культури і ладу Абісинії. Всі ці міста повязані між собою залізницею Джібуті Адіс Абеба, що належать до Франції.

Наступ на ці міста може бути проведений чи то від пристаней Магдішу й Космаю на березі Індійського Океану, чи то від Массауа на березі Червоного Моря. Перший стратегічний напрямок довгий 1000—1200 кільометрів веде по течії Вебі за Гарар 1000 км, при чому перших 300 км. по італійській території, ввесь час, крім останніх 250 км. це є та рівнина, хоча безводна країна, яку ми вже змалювали й яка у суху добу дозволяє вжити модерні засоби боротьби, а останні 250 км це вже гірська країна з височиною на 800—900 м, на цьому відтинку, дуже перерубана й в початку яких 100 км. безводна й скелиста, далі залісена. Далі веде цей напрямок на Адіс Абебу чи Анкабер довжиною 1200 км. по течії ріки Уолл-Уал, за перших 400 км іде по італійській території цілий час по рівнині, але далі напрямок входить у гористу частину, здебільша безводну, перерубану й лише на останніх 100 км вкритою лісами. Впоперек цього напрямку простягаються гірські пасма високі до 3000—4000 тис. метр. так, що загальне підвищення коло 2000 метрів. На цьому напрямку будуть великі перешкоди й не лише у вигляді місцевости чи веселости населення, але й кліматично, бо то найгарячіша частина.

Ген. штабу генерал хорунжий
ВСЕВОЛОД ПЕТРІВ.

З ВИБОРЧИХ ПІДСУМКІВ.

Ще декілька цифр із статистичних даних.

При соймових виборах у 1930 р. управнених до голосування у Польщі було 15.791.278, голосувало 11.816.413, себто 74,8 відсотків. При теперішніх соймових виборах управнених до голосування було 16,282.347, з чого голосувало 7,665.349 себто 47 відсотків. Таким чином фреквенція в останніх виборах до сойму обнизилась на 28 відсотків у порівнанні з виборами до сойму в 1930 р.

Для ближчого вияснення слід згадати, що в 1930 р. Український і Білоруський Клюб здобув 725.989 себто 4.6 відс., Б. Б. мав 5,292.725 голосів себто 33,5 відсотків управнених до голосування, революційна фракція (проурядова) — 74,096 себто 1/2 відс., жидівський національний бльок — 184.938 (1/2 відс.), жидівський національний господарський бльок — 150.146 (1 відс.); народовий клюб (ендеки) — 1,443.165 і центролів (ППС, Стронніцтво Людове і Народова Партія Робітнича) — 1,965.864 себто 21.5 проц. Інші менші групи дістали коло 10 відс. голосів управнених до голосування.

У Львові управнених до голосування в 1930 р. було 179.998, голосувало 118.164 себто 65.6 відсотків. Тепер управнених до голосування було 238.000 (за високе число, бо населення Львова доходить тільки до 317.000), голосувало 71.000.

У Варшаві на 731.113 управнених голосувало минулої неділі 220.082, себто 30 прц., важних голосів було 168.044 себто 23 прц. У лодзькім воєвідстві на 1.368.899 управнених голосувало 501.829 себто 37 прц., важних голосів 321.932 себто 27 прц. У келецькім воєвідстві голосувало 37 прц., важних голосів 29 прц.; у люблинськім 30 прц., важних 25 прц.; у варшавськім 41 прц., важних 36 прц.; у білостоцькім 57 прц., важних 44 прц.; у виленськім 43 прц., важних 37 прц.; у новгородськім 65 прц., важних 56 прц.; у поліськім 67 прц., важних 59 прц.; у волинськім 65 прц., важних 44 прц.; у краківськім 43 прц., важних 35 прц.; у шлеськім 67 прц., важних 42 прц.; у познанськім 38 прц., важних 23 прц. в поморськім 46 прц., важних 30 прц. Таким чином з 7,665.349 відданих голосів — важних було 5,770.035 або 36 прц.

При теперішніх виборах перепало 16 кандидатів, які були на першім місці і 23 кандидатів з другого місця. Крім того в окр.: Ловіч, Коло, Новий Санч і Хойніце перепали кандидати, поставлені на першім і на другім місці. Таким чином перепало 20 кандидатів з перших місць і 27 кандидатів з других місць.

З природи й техніки.

СПРАВА АБІСИНСЬКОЇ КОНЦЕСІЇ.

Вістка про уділення державної абісинської концесії, що віддає підземні скарби майже половини держави американській експльоатаційній спілці, викликала велике враження не тільки серед політиків, але також заскочила гірничих фахівців. Бо ці останні не знали досі майже нічого про якісь підземні мінеральні скарби в Абісинії, скарби, які моглиб виправдати таку величезну концесію.

Від часу до часу можна було почути поголожу, що казкового Офіру Соломонового „краю золота“ треба шукати серед північно-східного абісинського племени Афар (Данакіль). В дійсности золото подибують в Абісинії в кількох місцях серед долин західньої частини абісинської височини себто біля суданської границі. Ці скромні поклади експльоатують примітивним способом тубильці; одначе ці поклади не заслугують навіть на експльоатацію на ширшу скалю.

Дещо важніші є поклади плятини тому, що цей метал дуже рідкий на землі та що світовий ринок майже вповні залежний тут від радянської плятини, добуваної на Уралі. Від 1926 р. одна французька спілка експльоатує абісинську плятину в провінції Бені Шангуль у долині ріки Бірбі на західніх окраїнах середущої Абсинії. Річно добувають там до кількасот кільограмів плятини. Ще ближче суданської границі експльоатує поклади плятини одна німецька спілка.

Здовж протилежної границі себто напроти італійської кольонії Еритреї вицвітає на широких просторах пустині „степова“ сіль, яку збирають тубильці та продають у палочках. Декуди вона служить як дрібна монета. Біля цих покладів находяться над італійською границею поклади потасових солей, експльоатовані італійськими підприємствами, що перевозять ці солі кораблями дальше. Одначе вони не грають великої ролі на світовім ринку через дуже некорисне комунікаційне положення. Як нам відомо, то й ці поклади потасових солей не дуже великі. Вкінці маємо ще в Абісинії поклади залізної руди. Виступає вона досить часто. Добувають її тубильці у примітивних копальнях, відтак переробляють її самі у своїх гутах, а вмілі ковалі виковують з неї гарну зброю. Також і в цій ділянці раціональна експльоатація на ширшу скалю з вісоком на світовий ринок виключена через лихе комунікаційне положення.

І тут кінчається коротка листа відомих досі підземних скарбів Абісинії. Розуміється, що невиключене, що величезні шмати землі, яких досі не дослідили ґеольоґи, можуть скривати в собі великі несподіванки. Одначе так само невиключене й те, що Абісинія як гірничий край є без значіння, подібно як більша частина північної та середущої Африки

Якжеж представляється справа з ропою? Досі дійсно нікому невідомо, що в Абісинії мають находитися поважні джерела ропи. Височина, що займає більшу частину Абісинії, складається зі старих криштальних скал і тому з ґеольоґічних причин не може взагалі мати ропи.

Досі Африка виявила себе дуже вбогою на ропу. Після світової війни кинулися англійські та американські нафтові промисловці шукати нових покладів ропи по цілім світі. Тоді й досліджували вони теж і Абісинію, одначе вислідн цих праць були ніякі. Від того часу в Абісинії ніщо не змінилося. Найвище світовий голод на ропу заспокоївся новими нахідками величезних покладів ропи в полудневих Злучених Державах у Моссулі та Венезуелі. Цими покладами світове запотребування ропи покрите на довгий час.

А навіть якби найшли ропу в Абісинії, вона не моглаб удержатися міцно на світовім ринку через невигідне ґеоґрафічне положення. Чейже для Европи радянська, мезопотамська та румунська нафта булаб дешевша від абісинської, що мусілаб переїхати суеським каналом. А знаємо, що переїзд цим каналом не дешевий. Знов-жеж Індія і східна Азія положені ближче перської ропи та ропи зі Суматри, ніж абісинської.

Як бачимо з цього, признана концесія, якщо вона гірнича, не мала найменших основ. Одначе історія золота, срібла, міди, ропи та діямантів повчає нас, що відважні підприємці будуть шукати за скарбами саме в недосліджених околицях і хто знає, чи після великих розчарувань їх відвага не буде винагороджена. Абісинська держава запрягла до своїх послуг саме таких відважних людців, щоби заспокоїти свої політичні та фінансові потреби. Те саме вчинила перед війною Туреччина (американська честерська концесія); а також султан Муляй-Гафід з мароканськими покладами залізної руди (німецька концесія братам Маннесманам), щоби тільки робити труднощі політичному напорові великих держав. Отже таку концесію слід оцінювати не з технічно-економічного, а тільки з політично-історичного боку.

В ЯКІ ДЕРЕВА ВДАРЯЮТЬ ГРОМИ?

Досліди проф. **Дарка** з льондонського ботанічного інституту виявили, що громи бють найрадше в дуби. Рідше вже вдаряє у вязи (берести), ще рідше в пінії, відтак у тополі, верби та ясені. Зате Дарк ніколи не запримітив, щоби грім ударив у березу або й бук. Тому радить, щоби підчас бурі ховатися, коли це можливо, тільки під берези й буки, а ніколи під дуби. Розуміється, що цією радою слід покористуватися тільки тоді, коли людина мусить ховатись перед бурею під деревом.

НАЙБІЛЬШИЙ КОРАБЕЛЬ СВІТА.

Недавно писали ми на цім місці про „Норманлію“, найбільший корабель світа, що відбув першу свою подорож у травні ц. р. Одначе англійці будують саме тепер ще більший корабель, а саме „Квін Мері“. Його містота мала бути рівна 73.000 тон, одначе коли „Норманлія“ одержала 79.000 тон, англійці рішили побільшати містоту „Квін Мері“ на девять тисяч тон, себто на одну тисячку тон більше від „Норманлії“. Таким робом буде це найбільший корабель світа. Він буде готовий щойно в травні 1936 р.

ВОДЯНІ СИЛИ СВІТА.

Згідно з обчисленнями американців, потужність водяних електрівень світа збільшилась за 14 років на 140 відсотків. Коли ще 1920 р. потужність світових гидроелектрівень рівна була 23 міліонам парових коней, то вже 1929 р. вона осягнула вартість 29 міліонів коней, 1926 р. 33 міліонів коней, 1930 р. 46 міл. коней та 55 міліонів коней у 1934 р.

ПЛЕКАННЯ СРІБНИХ ЛИСІВ У НОРВЕҐІЇ.

За 20 років від закладення першої фарми футеркових звірят у Норвеґії, кількість благородних лисів збільшилась з кількасот штук на 326 тисяч штук, з чого срібні лиси творять приблизно 300 тисяч. З кінцем 1934 р. було у Норвеґії 10.125 лисячих фарм, яких річна продукція дала 200 тисяч шкірок. Річну вартість лисячих шкірок оцінюють на кругло 25 міліонів корон.

ОПЕРАЦІЇ З МУЗИКОЮ.

При операціях, що відбуваються після місцевого знечулення, некорисно впливає на пацієнта те, що він переживає все те, що довкола нього діється. Щоби відвернути його увагу від самої операції, завели у льокарненськім шпиталі музику підчас операцій. Пацієнт дістає на голову вислухальця і слухає підчас операції музики. Вибір музичних кусників переводять відповідно до освіти та смаку пацієнта. Майже всі пацієнти були досі дуже вдоволені, деякі казали навіть, що вони перевели час операції немов в якімсь приємнім опянінні. (За 28. ч. „Швайцарського медичного тижневика“ з 1935 р.).

КОГУТИ З ДЗВІНОЧКАМИ

У Баварії дуже розвелися цього року лиси, заподіваючи величезні шкоди у курниках. Баварські селяни радять собі тепер так, що вішають когутам на шию маленькі дзвіночки. Декуди дають ці дзвіночки не тільки когутам, але також і куркам. Звук дзвіночків має відстрашувати успішно лисів, а також і яструбів.

Розуміється, що добрим способом на лисів теж добрий пес.

А. Л.

Українські фірми на цьогорічних XV. Східних Торгах.

Як відомо, українці не брали офіційно участи у цьогорічних Східних Торгах, що є своєрідно ювилейні, бо 15. з черги та під оглядом експонатів і участи закордонних фірм є далеко кращі, як минулими роками. На Повиставовій Площі у Львові, яку для цього прибрано новими квітниками й муравниками, нема цього року вільного місця; закордонних фірм доволі багато, головно з Австрії, Німеччини, Чехословаччини, Франції й Англії, є навіть поодинокі стійла малярського та японського виробництва; відвідувачів далеко більше, як у минулих роках і обороти теж більші. Шкода, що український промисл і ремесло не взяли зорганізовано окремого павільону, бо й мають вони чим пописуватися і втратили добру нагоду пропаґувати та відмітити себе.

Та проте на Сх. Торгах як і в мин. роках, є кілька українських фірм і виробництв, що самостійно взяли участь у цій торговельній імпрезі. Оглядаючи докладно павільони, ми завважили й занотували такі наші фірми:

Ю. Ломага, відома складниця й торговля машин до писання і швальних, має дуже гарне й велике стійло з помисловою реклямою; реклямує „останній крик" машин до писання, „Еріку", на яку має виключне представництво в Польщі; фабрика кераміки *„Око"* має, як і в м. р. окремий павільовик, в якому виставила свої прегарні і стилеві вироби; *І. Чорній* має у своїм стійлі свою ріжноманітну обуву, а поруч нього *М. Каряк* реклямує свої футра від звичайних до найвибагливіших; *Б. Стельмах* виставив зразки усякого рамового, віконного скла та зеркал; *І. Федоришин* з Глиннян зайняв велике місце своїми стилевими глинянськими килимами, біля яких товпиться юрба відвідувачів Сх. Торгів; робітня *І. Карабіна* має свою окрему кімнатку з хатною обстановою його проекту й виробу, витідних, елеґантних та дешевих; в окремому павільові „Лен-коноплі-вовна" виставили гуцульські ліжники, килими, крайки, вишивки й інкрустовані вироби *Микола Медвідь* з *Річки* б. Косова і *Дмитро Орловський* з *Яворова* б. Косова; спеціяльно гарне, велике й багате в експонати стійло має виробництво нар. ткання, обрусів, доріжок, рушників і ін. *П. Четкання пига з Кут*, поруч нього примістилася зі своїми чудовими різьбарськими інкрустовими виробами молода й рухлива українська кооператива *„Гуцульська різьба"* з *Москалівки* під Косовом, що одинока з усіх українських виставців має поруч польського український напис і український кальоґ. На стійла обох останніх фірм повинні українці, що відвідують Сх. Торги, звернути окрему увагу.

Крім цього вустріли ми на Сх. Торгах українців, що є представниками великих фірм: інж. Рибака, що має репрезентацію славетної фабрики конденсованих зуп, буліонів, тапіок та інших кухонних припасів *„Кнорр"*; п. Ломиковського, що заступає варшавську фабрику наймодерніших бухгальтерійних машин *„Орміг"* та п. Дружбяка, власника відомої харчівні в Ринку, що має репрезентацію відомих питних медів *М. Лева*. Крім цього кількох українців вустрінули ми на відділі расової птиці і крілликів, де вони мають гарні експонати.

Українські стійла на Сх. Торгах, зокрема з виробами нар. промислу, виглядають дуже добре і зосереджують біля себе постійно відвідуючу публику. Приємно українцеві, що прийшов оглянути Сх. Торги, найти своїх людей і поговорити з ними або хоч почути рідну мову серед стільки ріжнородних мов експонентів на Сх. Торгах.

(ак.)

Із судової салі.

Процес проти посла д-ра Ст. Барана за його виступ у характері оборонця на розправі О. У. Н.

В суботу 7. вересня ц. р. мала відбутися перед городським судом у Тернополі (городський суддя Саковський) карна розправа, відложена в дні 8. липня ц. р. для переслухання свідків, зокрема віцепр. окружного суду в Тернополі д-ра Леонарда Вендриховського, проти посла д-ра Степана Барана, обвинуваченого за проступок з арт. 132. кодексу карного, що звучить: „Хто зневажає урядовця або особу, придану до помочі урядовцеві підчас виконування службових обовязків, підпадає карі вязниці до двох літ, або арешту до двох літ".

Прокуратура окружного суду в Тернополі обвинувачує д-ра Ст. Барана за те, що дня 22. вересня 1933 р. в Тернополі зневажив віцепрез. окр. суду д-ра Л. Вендриховського як предсідника трибуналу суду присяглих, закидуючи йому сторонниче ведення розправи в некористь його клієнтів Осипа Шкамбари й Олександра Горияна, молодих хлопців з Варваринець, повіт Теребовля, обвинувачених у приналежности до ОУН. (Злочин з арт. 97. § 1. к. к.) через розповсюднювання летючок ОУН у Варваринцях в часі великодних свят 1. травня 1932. р. На розправі перед трибуналом суддів присяглих 22. вересня 1933. р. при нагоді допитів обвинувачених Шкамбари і Горияна д-р Ст. Баран, як їхній оборонець, поставив внесок по думці арт. 44 кодексу карного поступовання на вилучення від розправи предсідника трибуналу д-ра Вендриховського з цієї причини, що він способом ведення розправи і допитів тих обвинувачених, не звяжаючи на застереження їх оборонця, може вплинути на опінію суддів присяглих ще перед виданням ними вердикту, що є законом недозволене Виступ оборонця д-ра Барана був спокійний і згідний з повагою адвоката, його внесок чисто річевий, без наміру демонстрації чи зневаги предсідника, подиктований виключно інтересами його клієнтів та удержаний в цілости у рямцях постанов арт. 24. права про устрій адвокатури.

Розправу перервано до другого дня, а коли на початку розправи 23. вересня 1933. р. предсідник проголосив постанову суду, якою відкинено внесок оборонця д-ра Барана на вилучення д-ра Вендриховського від ведення розправи, д-р Баран заявив, що в тих обставинах, які витворилися на розправі, він як оборонець не може дальше вести оборони своїх клієнтів і тому оборону складає. Зі становищем д-ра Барана всолідаризувались усі інші оборонці: д-р Брикович, д-р Дзерович і д-р Ладика. Розправу відложено до черговоі каденції, а на д-ра Ст. Барана, що боронив зовсім безкорисно, трибунал наложив обовязок звороту коштів ударемненої розправи у висоті 664 золотих 75 сотиків. Ця постанова суду стала опісля правосильною і згадані кошти стягають з д-ра Барана екзекуційно.

Рівночасно предсідник трибуналу д-р Вендриховський зробив урядову записку на руки президента окружного суду в Тернополі Цеґлецького проти д-ра Ст. Барана за притягнення д-ра Барана до карно-судової відповідальности за проступок зневаги з арт. 255. § 1. к. к. (звичайна образівка з приватного обвинувачення). През. Цеґлецький відступив це окружному прокураторові Муовці, який у свою чергу звернувся до президії сойму з домаганням видачі судові д-ра Ст. Барана.

Внесок прокуратури лежав у соймі неполагоджений (одинокий неполагоджений внесок на видачу посла у минулій каденції) коло півтора року. Щойно тоді, як увійшла в життя нова конституція, що зносить посольську незайманість, соймова канцелярія переслала внесок прокуратури до міністерства справедливости як безпредметовий. Міністерство передало внесок апеляційному прокураторові у Львові, який приказав внести акт обвинувачення проти д-ра Барана за проступок з арт. 255. § 1. к. к. Одначе тернопільська прокуратура виготовила акт обвинувачення не з арт. 255. § 1. к. к. (що має лекшу карну санкцію — звичайна образівка — кара до двох літ арешту, або гривна), але за проступок з арт. 132. к. к. (кара вязниці до двох літ, або арешту до двох літ).

На першій розправі 8. липня ц. р. обвинувачений д-р Баран заперечив вину, підносячи, що ділав у добрій вірі як оборонець і виключно в інтересі своїх клієнтів, без ніяких особистих спонук чи користей і тільки в межах постанов арт. 24. права про устрій адвокатури. Опісля оборонець д-ра Барана сенатор д-р Антін Горбачевський поставив внесок, щоб припинити справу по думці постанов арт. 3. й арт. 289. § 1 к. п. к. та арт. 24 права про устрій адвокатури, бо обвинувачений ділав у добрій вірі без ніякого наміру образити предсідника розправи і тільки й виключно в інтересі своїх клієнтів та в границях обовязуючої адвокатської ординації (арт. 24.). Тому справа не належить до карно-судового форум, а — щонайбільше — моглаб бути предметом слідства чи розправи перед дисциплінарним судом Ради Адвокатів у Львові.

Суддя відкинув цей внесок д-ра Горбачевського і рішив вести дальше розправу, прийнявши мериторичні внески оборони за покликання свідків і актів. Цього доказу на розправі 7. вересня ц. р. не переведено і з причини недуги д-ра Барана її відложено на 5. жовтня ц. р. для переведення усіх допущених доказів, а саме переслухання свідків: предсідника д-ра Вендриховського, членів трибуналу Ґостковського і Германа та адвокатів: д-ра Бриковича, д-ра Дзеровича і д-ра Ладики та відчитання поданих обороною актів.

Як остаточно закінчиться цей дуже цікавий, зокрема для адвокатів, процес, невідомо. Подібний процес проти адвоката д-ра Володимира Мурєвича в Яблонові, засудженого у двох нижчих інстанціях на півтора чи пак на рік вязниці, скінчився скасуванням обох вироків у Найвищому Суді і повним уневинненням обвинуваченого (вирок Найв. Суду з 17. червня 1935. до 2 К 567/35). Найвищий Суд станув тут на становищі, що коли оборонець ділав в добрій вірі, без наміру зневажи і виключно в інтересі свого клієнта, то за його виступ у суді не можна його потягати до карно-судової відповідальности, якщо цей виступ не переступив границь постанов арт. 24. права про устрій адвокатури.

15 хвилин української поезії.

Львівське радіо призначило 10-го ц. м. 15 хвилин від год. 10.45 ввечір до год. 11-ої на відчит і декламації з сучасної української поезії. Звичайні смертники в цій порі вже сплять або бодай дрімають, але улюбленці поезії не лягають, тільки сидять і кліпають очима. Нелегка це справа в 15 хвилинах і сказати щось про українську поезію польським слухачам. Узявся за таке діло львівський поет Генрик Бельк. Признався, що хоч уродився у Львові про українську літературу почав довідуватись щойно від кількох літ. Завдячує це випадковим обставинам (учителю з української гімназії) і проф. Ярославові Гординському, що влекшив йому доступ до наших поетів.

Почав прелеґент від „Молодої Музи", характеризуючи Б. Лепкого, П. Карманського, В. Пачовського і С. Чарнецького кількома влучними словами. Після цього навів цілий ряд імен, до кожного додаючи кілька характеристичних епітетів, на доказ, що українці мають поетів чимало і то неодного оригінального: Чупринку, Олеся, Тичину, Рильського, Зерова, Филиповича, Семенка, Слісаренка, Шкурупія, Маланюка, Бажана і ще десяток молодших.

Слухачі радія чули тільки чотири зразки сучасної поезії, поетів-галичан. Зразки ці не були зовсім характеристичні для нашої поезії, а вибрав їх перекладчик імовірно тільки за своїм особистим смаком.

Вірш Карманського „Свято Шевченка" був дуже український, зате поезії М. Рудницького „Верленові" та С. Гординського „Льотреамон" і „Як кінчається день"... могли залишити слухачам враження, що українська поезія дуже заблизька до французької. Артистка міських театрів З. Жичковська деклямувала прегарно всі поезії — з великою експресією, дискретно, без штучного патосу. Відчит самого прелеґента-перекладчика був зразком, як у кількох хвилинах вхопити легко дуже важку тему.

Окремі школи для жидівських дітей у Німеччині.

БЕРЛІН, 11. 9. ПАТ. Німецький міністер освіти Руст видав розпорядок, що має на меті підготовити розподіл шкіл для дітей арійського походження і жидівського. Критерієм не буде віроісповідання, але походження, притім за расово відрубних узнають теж учнів з расово мішаних подруж, але тільки до одного покоління взад, значить у тому випадку відступили від засади „неарійської бабуні". Такі школи будуть від нового шкільного року 1936., значить у квітні слідуючого року. Вони, стверджує міністер, введуть повний расовий розділ серед шкільної молоді. В урядовім коментарі зазначили, що той розпорядок є дальшим кроком вперед расового німецького законодавства, що змагає до того, щоб зовсім відокремити жидів від німецького народу. Учеників мойсеевого віроісповідання вже від року спрямовують до жидівських шкіл, яких число від 1934. р. дуже зросло.

НЕ ПОЗИЧКА, АЛЕ ПОЛІТИЧНА СТАБІЛІЗАЦІЯ ПОТРІБНА КИТАЄВІ.

ЛЬОНДОН, 11. 9. ПАТ. Головний економічний дорадник британського уряду Лейт по дорозі до Китаю відвідав у Токіо японського віцеміністра скарбу Чушіму, з яким обговорив господарське положення Китаю і Манджу-ко.

В ході розмови віцеміністер Чушіма заявив, що можна би причинитись до відбудови Китаю облекшуючи стабілізацію і використання природніх багатств. Така політика більше побажана — заявив мін Чушіма — ніж міжнародня позичка.

Осторога для Італії і Ліги Націй.

Велика промова британського міністра у Женеві.

ЖЕНЕВА, 11. 9. ПАТ. Нинішні збори Ліги Націй почались в год. 10.15 передполуднем при виповненій вщерть салі. Предсідник зборів мін. Бенеш запропонував покликати ком. Літвінова на одного зі заступників предсідника.

Опісля довшу промову виголосив міністер закордонних справ В. Британії, який означив становище В. Британії супроти Ліги Націй та італійсько-абісинського конфлікту.

Міністер ствердив, що з уваги на загальне напруження легко сказати слова, які моглиб утруднити завдання Ради Ліги Націй.

Одначе відповідальність, яка тяжить на нім, наказує йому говорити щиро і відважно. Згадав про піддержку британського уряду для Ліги Націй і зацікавлення британського уряду справою збірної безпеки. Заперечив рішуче, будьтоби еґоїстичні мотиви впливали на політику В. Британії. Становище британського уряду є наскрізь безінтересовне. Можна би здогадуватися, що В. Британія при допомозі Ліги Націй хоче вдержати свій стан посідання або що великі держави виснажені війною, хочуть використати менші держави, щоб витягнути для себе каштани з вогню. Якщо такі підозріння є — слід їх усувати. В. Британія переконалася, що колишня система союзів не могла перешкодити війні. Як практичні люди хочемо знайти успішніші засоби, щоб вдержати мир. Ми дуже побоювались би, якби Ліга Націй, як засіб вдержання мира, розлетілась в цім спорі. Тому єдиною і виключною журбою В. Британії є вдержати Лігу Націй.

ЗБІРНА БЕЗПЕКА.

Збірна безпека — говорив мін. Гор — є ширшим поняттям ніж санкції. Обіймає не тільки 16 статтю договору, але цілий договір Ліги. В своїм заложенні вимагає безоглядної пошани всіх договорів. В основі цієї проблеми лежить низка засадничих зобовязань, на які добровільно погодились члени Ліги Націй. Їх метою довести до поладнання мирним способом усяких спорів, які можуть довести до війни і запобігати війні.

Виконання збірної безпеки залежить від таких двох вимог: 1) Члени Ліги Націй обнижать свої зброєння до найнижчого рівня, який відповідає національній безпеці і до того ступня, щоб збірною акцією можна було перевести міжнародні зобовязання; 2) При допомозі Ліги Націй можна було мирним шляхом доводити до зміни тих міжнародніх умовин, вдержування яких булоб небезпекою для мира. Вкінці при вдержанні збірної системи безпеки слід памятати про спільну акцію, щоб припинити війну на випадок якби вона почалась усупереч постановам договору Ліги Націй.

ДОГОВОРИ ОБОВЯЗУЮТЬ УСІХ.

Згадуючи про універсальність Ліги, міністер заявив, що Ліга не має прикмет універсальности, бо нема в Лізі деяких могучих держав. Це звело непевність до організацій і вдержання миру. За багато вже є тут порожніх крісел і не хочемо, щоб було більше. Збірні договори обовязують усіх, а безпеки в багатьох державах не можна вдержати виключно зусиллям кількох держав незалежно від того, які вони сильні.

В імени В. Британії мін. Гор заявив, що В. Британія не дасться нікому випередити у межах своєї можливости, якщо йде про виконання зобовязань, які накладає договір Ліги Націй. Ідеї цього договору, в першу чергу його зміст зводяться до того, щоб у міжнародніх справах панувало право. Ці ідеї відповідають ідеалізмові британської нації. Ці ідеї стались складовою частиною британської національної совісти.

В. Британія стоїть на становищі, що малі держави мають право до власного життя і до такої охорони, яку можна їм збірними заходами запевнити, щоб вдержати їх національне істнування. Відсталі народи мають право ожидати допомоги від народів більше поступових, щоб могли розвинути свої засоби і вдержати своє національне істнування без одночасної шкоди для своєї незалежности і непорушности.

ОДНОЗГІДНІСТЬ АНГЛ. ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ Й УРЯДУ.

У дальшій частині промови Гор іще раз підкреслив, що як британська громадська думка, так і англійський уряд у своїй вірности для Ліги Націй не кермується низьким мотивами. Становище гром. думки В. Британії доказує, як дуже британський нарід піддержує свій уряд, коли йде про приняття зобовязань, які випливають із приналежности до Ліги Націй та які є ключем закордонної політики В. Британії. Британський нарід виявляє своє привязання до принципів Ліги, а не до поодиноких виступів Ліги. Кожний інший погляд не доцінює англійської доброї волі та ставить під знаком запиту щирість В. Британії. Згідно зі своїми виразними зобовязаннями Ліга Націй заступає становище збірного вдержання пакту в усій його ширині, головно послідовного протиставлення всім актам неспровокованої напасти. В. Британія заступає те саме становище, яке не є ні хитке ні змінне під впливом почувань, а є основою міжнародного поступу, якому нарід і британський уряд остануть вірні, поки Ліга Націй буде успішним знаряддям і поки головний помість, що лучить зєдинене королівство із европейським суходолом, остане ненарушений, доти становище В. Британії не зміниться.

РОЗПОДІЛ СИРІВЦІВ.

Переходючи опісля до справи усунення причин можливої війни, міністер Гор торкнувся справи приділу сирівців. Істота справи є в створенні рівноваги між державами, які мають кольонії, та державами, що їх не мають. Треба цю справу розглянути та постаратися усунути труднощі, які виходять із монопольного положення деяких держав. На думку британського уряду це справа радше господарської, ніж політичної або територіяльної натури. Далі торкнувся мін. Гор можливостей запевнення слушного та справедливого приділу сирівців і заповів, що британський уряд готов співпрацювати в збірній полагоді цієї справи, якої полагода вимагає спокою та безпристрасного розглядання.

ПРОТИ УРЯДОВОЇ ПРОПАҐАНДИ.

Домагання змін у розкладі міжнародніх сил — говорив наприкінці Гор — мусить бути оправдане фактами, які треба обговорити в спокою. Стверджуючи, що справедливість домагань не конче відповідає пристрастям, що їх викликали ті домагання, сер Гор звернувся проти урядової пропаганди, як одної із найнебезпечніших прикмет сучасного життя. Зміни, що їх роблять під натиском такої пропаганди, можуть викликати більше несправедливости, ніж її усунути, та більше розбурхати пристрасти, ніж їх злагіднити. Зміни конче треба робити час від часу, а пакт Ліги сам передбачує такі можливости. Одначе ті зміни треба переводити лише тоді, коли вони справді потрібні, шляхом порозуміння та при взаїмній згоді, а не під диктатом. Ті зміни треба переводити мирними засобами, а не під погрозою війни.

Члени Ліги Націй повинні звернути увагу ще на інші питання справи безпеки — коли володіння закону в міжнародніх справах мають устійнити та затвердити.

ЗАТІСНЮВАННЯ ВЗАЄМИН МІЖ АБІСИНІЄЮ ТА ЯПОНІЄЮ.

ТОКІО, 11. 9. ПАТ. Агенція Ренґо повідомляє з Шанґаю, що там приїхала абісинська місія під проводом голови військової академії в Абісинії Дабаріру. Дабаріру заявив, що абісинський уряд у найближчім часі створить посольство в Токіо.

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— **Конц. косметичні курси і курси лічничого масажу** Добрянської-Рогатин, Львів, Кохановського 15 а. Викладовці лікарі спеціялісти. Вписи розпочалися. Інтернат запевнений. 4—10

— **Футра, всілякого рода,** найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 32—?

— **Б. лікар** Державного Загального Шпиталю і Клініки У. І. К. у Львові С. Коржинський ординує у внутрішніх і дитячих недугах у Львові, вул. Набеляка 37 від год. 3—5. 2—2

— **Дирекція Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові** подає до відома, що як минулого, так і цього року улаштовує Вищий Музичний Інститут ім. М. Лисенка у Львові двоі півмісячний курс для диригентів просвітянських і церковних хорів, який зачинається для 15. жовтня ц. р. Про умови приняття і точну програму навчання в найближчих днях. 344

— **З Українського Лікарського Товариства.** У пятницю 13. ц. м. в год. 19. відбудеться в домівці Т-ва при вул. Підвалля ч. 7 відчит д-р Софії Парфанович По сонце Дальматії. 348

— **До Картуської Берези.** В Рівенщині арештовано і вивезено до Картуської Берези Семена Новака з Даничева, комбатанта української армії. Олександра Бусла з Клеваня, студен

львівського університету та Олександра Скоро-паду з Дермана, абсольвента рівенської гім-назії.

— **Арештування в Рівенщині.** Після переведення ревізій дня 5. ц. м. поліція арештувала в Рівенщині українців: Александра Лукашевича, о-кінченого теольоґа в Тютковичах, Миколу Не-гребецького, купця в Рівному і Арсена Бондар-чука в Дивичеві. Всіх арештованих відставлено до рівенської вязниці.

— **Ген. М. Копистянський в Америці.** Кораблем Бремен прибув до Злучених Держав генерал армії УНР Микола Копистянський. Він хо-че познайомитися з українським життям в А-мериці. Постійно живе він тепер у Парижі, ку-ди вернеться після короткого побуту в Америці.

— **Надмір матуристів.** При цьогорічних вписах на варшавську політехніку зголосилося ко-ло 1000 матуристів. З огляду на те, що може бути принятими тільки 635 студентів, на всіх виділах відбудуться конкурсові іспити.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім дні тягнення держ. льотерії впали такі виграні: 100.000 зол. на ч. 70028, 50.000 на ч. 115045, 20.000 зол. на ч. 109986, 10.000 зол. на ч. 153558, 5.000 зол. на чч.: 33676 104417, 2.000 зол. на чч.: 8680 14224 21919 37459 41323 42954 56268 67971 73117 83976 89581 90433 102615 107216 124800 128656 141495 146006 146243 146789 149449, 1.000 зол. на чч.: 3587 3863 9706 19541 20563 21316 22816 24413 32115 38230 59908 69628 7364 86658 88407 88531 94268 96028 103912 111338 119909 122673 124894 131874 136385 135736 144326 144537 147693 151630 152579 166831 168038 170458 172927 173594 176397 183715.

— **Вивіз птиці.** В серпні ц. р. вивезли з Польщі 173.993 кг. птиці. Порівнуючи вивіз зі серпня 1934 р. виходить, що експорт збільшився на 17.204 кг. Експорт обхопив: 158.076 кг. курей, 12.705 кг. гусей і 3.212 кг. качок. З того до Австрії вивезли 47.607 кг., до Бельгії 60.831 кг. і до Палестини 65.555 кг.

— **Інформації** про віддовження хліборобства. полекші у сплаті довгів без заходів довжника, обнижка відсотків, відписання довгу, полекші для ручителів, конверсія довгів, наєм мешкання. що треба знати фізичним і умовим робітникам про службовий договір тощо. Згідно з найнові-шими законами, найдете про все це на сторінках Календаря Криниця на 1936.

— **Львівська хроніка.** Помер у 70 р. життя Кирило Желяшкевич, один з провідників поль-ських соціялістів у Львові. — На Знесінні під-час перетоку нафтових цистерн робітник Антін Лучко дістався між вагонові стовчаки, які роз-давили йому груди.

— **Краєва хроніка.** В Чернятині пов. Городенка 21-літній Микола Комнюк побив умово-хорого 55-літного робітника Немішевського, опісля загнав його до ставу і втопив. — В Ста-ниславові арештовано Горія і Катерину Білецьких із Шикаґа під замітом зневаги польської держави та судівництва.

— **З Польщі** виїхало в місяці серпні ц. р. до заморських країв 872 еміґрантів. — В Печино-гах пов. Мехів підчас весілля побилися за дів-чину два парубки, причому один пробив свого суперника ножем на смерть. — В Кракові роз-почався судовий процес скарбового урядовця Чеслава Галінського, що разом з пятьома спільниками спроневірив на шкоду державного скарбу 100 тисяч зол. — Траґар Шмуль Морович у Заверцю зарубав сокирою різника Із. Вортс-мана.

— **Добре забезпечився.** Абісинський король Гайле Селясіє належить до найбільших богачів на нашій півкулі земного глобу. Його особи-стий маєток обчисляють на 200 міліонів фран-ків, яких не можна буде сконфіскувати навіть на випадок програної війни. Переважна части-на маєтку ульокована в Англії та Франції.

— **Виставу „здеґенерованого мистецтва"** відкрито в Нірнберзі. На відкритті бурмістр міста Дрезна заявив, що вистава має освідомити ні-мецьке громадянство, до якого „упідлення і здеґенеровання дійшло німецьке мистецтво впродовж 14-літнього жидівсько-большевиць-кого проводу".

— **З Німеччини до Еквадору** переїдуть німецькі жиди і ті ліберальні німці, що не можуть по-годитись з теперішнім режімом. До Півд. Аме-рики вже виїхала спеціяльна комісія, що має розслідити в Еквадорі умови до широкої емі-ґрації.

— **Настрашився себе в зеркалі.** Мало трапляється таких історій, як оця, яку пережив Віліям Гартман в Ню Йорку. Він винайняв на ніч кімнату в приватному готелі і мав іти спати. Несподівано побачив аж 5 мужчин, що хотіли його обрабувати. Він зловив одного з них і по-чав бити так, що покалічив собі руку, побив зеркало на кусники. Наляканий господар при-біг до кімнати і завважав, що Гартман воює сам зі собою в зеркалі. Але Гартман думав, що го-сподар це якийсь інший грабіжник і кинувся на нього а потім утік на вулицю. А що був цілком розібраний, бо було горячо, то безліч народу гнала за ним. Аж як поліція його приловила і завезла до шпиталю разом з покаліченим го-сподарем, тоді щойно Гартман протверезився і зрозумів, що лише у підхмеленому стані міг викликати таку авантуру.

— **Під большевицькою кормигою.** В Барі на совітському Поділлі арештували большевики місцевого пароха, о. Севастіяна Сабудинського, що перед кількома роками перейшов з право-славія на католицизм. Арештованого кудись вивезли.

— **Зі страху перед атентатом.** Італійський ко-ролевич кн. Гумберто переживав важкі дні три-воги підчас недавного похорону бельґійської королеви Астріди в Брюселі. Він побоювався, що комуністи або навіть соціялісти виконають на нього атентат, який в передодні італійсько-абісинської війни був би іскрою в бочці пороху. Слід тямити, що в тому самому місті в 1929 р. до кн. Гумберта вже стріляли з револьвера і тільки припадково куля не попала в нього. То-му тепер у Брюселі ніхто не знав, яким потя-гом він прибуде на похорон. Коли нарешті по-тяг прийшов, журналісти побачили, що з ваго-ну італійського наслідника престола служба винесла тільки річи. Кільканацять мінут перед приїздом до Брюселю потяг станув серед поля і кн. Гумберто пересів до авта, якого вікна бу-ли старанно закриті. Похоронний порядок пе-редбачував, що кн. Гумберто мав ступати за до-мовиною побіч короля Леопольда III. Але що тим способом він занадто впадавби в очі, кн. Гумберто йшов позаду між наслідниками пре-стола англійського, шведського й данського. Навіть журналістам не вірили. Перед приходом похорону до катедри тайна поліція впала на пресову трибуну, що находилася біля катедри і дуже строго провірила тотожність часописних справоздавців. Ніхто теж не знав, коли і з яко-го двірця кн. Гумберто відїхав назад до Італії. Всі ті засоби обережности були наказані з Риму.

— **Самогубство бацилями.** Асистентка буда-пештенського бактеріольогічного інституту, О-сипа Цвітковіч зажила велику скількість неві-домих бацилів, щоби відобрати собі життя. В безнадійному стані відставили її до шпиталю.

— **Комета летить проти землі.** Німецький астро-ном Дефлінґер, управитель астрономічної об-серваторії у Франкфурті над Меном, відкрив не-давно нову комету, що наближається до землі. Як щось не загородить дороги кометі або вона не змінить свого напряму, зустріча з землею є неминуча. Мало би це статися на другий рік. Од-наче англійські астрономи кажуть, що обчис-лення Дефлінґера є фальшиві і до такої зустрі-чі не прийде. А навіть якби прийшло, то мешкан-ці землі не мають чого боятися, бо такі випад-ки були вже нераз, а проте людство нічого не потерпіло. Всеж таки вістка про комету викли-кала серед частини населення деяке занепоко-єння.

— **Скандальна вязниця.** Румунська центральна влада перевела візитацію міської вязниці в Ки-шиневі і викрила скандальні річи. Показалося, що директор вязниці Ґоґу, дібравши собі дові-рених людей на становища дозорців, тероризу-вав вязнів, спроваджував до свого мешкання арештантки та змушував піддаватися жінки і своячки арештованих осіб. Справою занявся місцевий прокуратор, який переслухав усіх а-рештантів і арештував директора Ґоґу.

— **Гарячі джерела на Сибірі.** Недалеко пів-нічного бігуна на Сибірі відкрили три гарячі джерела, що бють ключем з 58 ст. теплоти. Во-ду переслали до московських лябораторій до аналізи.

— **Скриночка Цезара Борджії.** У величезній льондонській крамниці Сельфріджа виставили на продаж дорогоцінну скриночку, яку колись Цезар Борджія подарував своїй сестрі Люкре-ції. З вигляду скринка нагадує старинне схови-ще на напитки; у середині десяток ріжних висувок, де Борджія ховав свої таємні папери. Від-чиняти можна скриньку малим ключиком. Бор-джія передавав ключик тому, якого гостив у себе. Гість відчиняв скриночку і тоді із неї ви-скакувала затроєна голка; від одного її уколу людина вмирала. Всередині скриньки вирізані кінжалом таємні знаки, які є приписом, як фа-брикувати „безбарвну, як вода, смертельну о-труту, що не залишає по собі ніяких слідів". Після смерти Люкреції Борджія кардинал Ме-дічі подарував скриньку імператорові Олексан-дрові І. Вона стояла до 1917 р. у Царськім Селі. Распутін нею дуже цікавився. Підчас революції скриньку хтось украв і перевіз через польський кордон. Купив її кілька літ тому барон Лян-дауер, який продає її тепер у Льондоні.

— **Ріжні вістки.** В Еспанії заснували „Комітет оборони абісинської свободи". — Альфонс XIII відвідав у Дорні Вільгельма II; оба колишні монархи розмовляли дві години. — У Копенгагені помер колишній міністер закорд. справ граф Мольтке, що був підчас усієї війни данським послом у Німеччині. — Між 17. і 20. вересня збираються у Вильні на конгрес польські історики. — В англ. місті Лестер відкрили могилу, яку вважають могилою Ричарда III, вбитого в 1485 р. — У Стамбулі будують фабрику для протигазів, що вироблятиме річно 300.000 масок. — Баронова фон Тіссен, що ледви видужала після автової катастрофи, в якій згинув Олекса Мдівані, призналась, що везла з собою смараґди, колись власність російської цариці і перли вартости 200.000 фр.; усе це щезло. — Югославський король Петро II скінчив цього тижня 12 літ. — В Австрії ввели дуже розумний закон, щоб жебраків і волоцюг притягати до примусової праці; для цього зорганізують для них окремі табори; досі зібрали 915 таких осіб.

——o——

З кіна.

Кіно „Касіно": „ДЛЯ ТЕБЕ ТАНЦЮЮ".

Буцім-то боротьба молодої матері за право до своєї дитини, дівчини, що є танечницею й пісенькаркою на дошках великого театру на Бродвею і заплутується у роман із кримінальним підкладом. Проби перед ревією, закулісові інтриги та суперництво між власником театру, молодим міліонером, що фінансує ревію і щирим безкорисним приятелем — все це мотиви віддавна нам відомі. Маємо від першої хвилини враження, що і Жан Гарльов і Франшо Тон і Повел бачили ми в такій самій фільмі вже багато-багато разів. „Плятинова бльондинка", що має свої улюблені креації — легкосердих, веселих дівчат цим разом узяла на себе трохи поважнішу ролю, що не зовсім згоджується з її способом життя. Одна з тих фільм, що латає вільне місце між двома добрими.

ДИВОГЛЯДИ.

СЛОН АЛЬКОГОЛІК.

Дирекція зоольоґічного саду в Філядельфії має клопіт із своїм улюбленим слоном Бумбо. Занедужав Бумбо і лікар приписав йому пити ром. Порція рому для нього — ведро. Попробував цього ліку Бумбо тиждень, мляснув язиком і видужав. Видужавши жде вранці ведра рому, а рому не приносять. Він счинив бешкет; дали йому ром — заспокоївся. А випивши поводиться як пяний. Лікарі радять, щоб відвикав від алькоголю рівномірно. Але чи схоче?

Д-Р МОД.

В університеті Торонта відкрили окремий відділ... науки моди. Сюди входять не тільки мода одягу, але моди в музиці, архітектурі, малярстві. Є й семинарі для практичних вправ. Хто представить наукову працю і здасть відповідні іспити, може дістати навіть титул „д-р мод". Більшість слухачів на цьому відділі — мужчини.

ЩО БРАТИ З СОБОЮ В АБІСИНІЮ?

З Льондону вже виїхало до Абсинії більш 60 журналістів і письменників. Як практичні англійці, беруть вони з собою фотографічний апарат, шатро, газову маску і... карти. Карти — на випадок перерви у боях на фронті.

НЕВІДОМА ФЛЬОТА.

В останніх днях в Англії поширились вістки, що по Атлянтійському океані гуляє якась невідома фльота. Агенство Райтер, яке не любить пускати сплітон, упевняє, що біля Азорських островів на поверхню води виринули два підводні човни і кілька моряків із них вийшло на беріг, щоб купити продукти. Рибалки бачили на морі цілу ескадру 23 кораблів без прапорів. Ніхто досі не знає, що це за кораблі.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Гостина театру Когутяка. В мин. суботу й неділю дав театр Когутяка у Станиславові дві вистави: „Жид вихрест" і „Зрадливі мужчини". Не будемо тут розписуватися над мистецьким рівнем цього „театру", скажемо тільки коротко, що на конкурсових змаганнях бачили ми у Станиславові кращі амат. гуртки. Тут лише треба дивуватися, що ми не можемо якимсь способом заборонити різним людям профанувати український театр та українське мистецтво. Збереться оттак собі кількох людей, завязують „театр" і опісля ще мають претенсії, що громадянство не підтримує їх, не відчуває потреби театрального мистецтва. Розуміємо, що люди хочуть жити, але деж то сказано й написано, що можна жити з профанації українського театру!? З цим треба абсолютно якось скінчити! **Б. Л.**

Кіна: Тон: „Недокінчена симфонія"; **Варшава:** „Остання серенада"; **Уранія:** „Червоний султан"; **Олімпія:** „Пристрасні коханці".

МОСТИЩИНА.

Лугове свято в Ляшках Гостинецьких. Дня 1. вересня ц. р. відбулося у нас ювилейне лугове свято в 10-ліття істнування Лугової Організації при участи місцевого „Луга", „Луга" з Арламівської Волі і з Підгати. На святі було коло 150 луговиків та луговичок. Повітову Лугову Старшину в Мостиськах репрезентував д-р Лев Кульчицький, який виголосив вступну промову про вагу Лугової Організації та її 10-літню історію. Виведено всі вправи, видані для луговиків та луговичок. На закінчення подякував „Лугам" і публиці за участь голова „Луга" в Ляшках Гостинецьких п. Михайло Андрейко. На святі було багато місцевих і доокoличних громадян.

КАЛУЩИНА.

Посвячення угольного каменя чит. „Просвіти" в Сівці Войнилівській. В неділю 1. вересня ц. р. відбулося в Сівці Войнилівській, пов. Калуш, величаве посвячення угольного каменя під будову великої, одноповерхової домівки чит. „Просвіти". Свято почалося полевою Службою Божою, яку відправив о. Турчманович. По Службі Божій відправив о. Т. парастас за 116 померших досі членів чит. „Просвіти". Співав добре вишколений хор з Сівки під проводом п. Андрія Чолія. Відтак о. Л. Заржицький, декан з Войнилова виголосив гарну, патріотичну проповідь. Під кінець богослуження прийшов хор з Луки й орхестра з Бурштина. По проповіді о. декан з Войнилова в асисті трьох священиків довершив посвячення угольного каменя, вмуровуючи водночас в основи дому грамоту членів-основників. В полудне відбулася святочна академія. В імені виділу читальні відкрив академію п. Мацех, емер. управитель школи і духовий провідник села. Слідували привіти з довколичних сіл. Дуже прикро вражала неприявність делегата філії „Просвіти", як взагалі відсутність представників з окружних осередків. Музично-вокальну частину свята виконали бездоганно хори: з Луки й Сівки та орхестра з Бурштина. Гарне враження викликала декламація п. Марійки Ґерляк: „Наймит" І. Франка, виголошена з чуттям і повним зрозумінням. По академії на читальняній площі відбувся великий фестин зописом доросту і молоді, започаткований дефілядою „наших найменших" з дитячого садка під проводом своєї любої „тети" п. Евгенії Чернецької зі Львова. Далі бачили ми вправи дівчат віиками, вільноручні хлопців та попис доросту. Попис закінчився дуже гарно виконаною вправою до слів: „Боже Великий, Творче Всесильний", так, що неодному глядачеві заблисли в очах сльози. Вечором в год. 7. на закінчення свята місцевий амат. гурток відограв добре підготовлену пєсу „Воскресення" (амат. гурток веде п. Слободян). Пізним вечором верталися громадяни Сівки вдоволені домів, з постановою, що до року мусять збувати свою нац. святиню-читальню. На цьому місці слід зазначити, що найбільше праці вкладає в будову і провід її має п. Мацех, ем. управитель школи, який тішиться великою повагою серед селян. Зате з прикрістю треба ствердити, що місцевий парох не бере ніякої участи в громадянській праці, обмежуючись до ролі обсерватора. **як.**

БУЧАЧ.

Перші Загальні Збори „Повітового Луга" в Бучачі відбулися 28. VII. ц. р. в домівці „Української Бесіди". Збори відкрив дир. Сильвестер Винницький, що короткими словами зясував ціль Товариства та відчитав денний порядок зборів. Дальше відчитав повідомлення „Великого Луга" зі Львова. Опісля оповів коротко історію Лугової Організації. Перед кількома роками Лугова Організація була в повіті сильна і численна, а коли в 1928 р. в Бучачі уладжено повітове лугове свято, то в ньому брало участь около 1.000 луговиків та луговичок. Та вже в 1931 р. стала влада масово розвязувати „Луги" так, що за короткий час число „Лугів" дійшло до мінімум. Від часу зміни статуту Товариства датується нова доба в розвитку Лугової Організації. Одначе не все громадянство зрозуміло високу ціль лугового проводу. Зачалася кампанія проти відновленої Лугової Організації, счинився крик і посипалось на луговиків у Львові каміння. Та луговий провід у Львові, віруючи, що робить добре діло, продовжав працю далі. Небавком пізнали противники свою похибку, перестали кидати наклепи й Лугова Організація з кожним днем росте, кріпшає. В бучацькому повіті вперше на нових статутах основано „Луг" у Заліщиках Малих. Тепер у бучацькому повіті є вже 12 нових „Лугів", а сподіватися треба, що до нового року буде їх 20. Серед такого стану річей конечність опіки над тими „Лугами" веліла нам заснувати „Повітовий Луг" в Бучачі. Після відчитання статуту та пояснення їх на внесення мгра Адама Біжака вибрано головою „Повітового Луга" п. Сильвестра Винницького; на внесення вибраного голови вибрано до Старшини: заст. голови д-ра Романа Слюзара, секретарем Володимира Кольця, скарбником д-ра Михайла Гринева, організаційним референтом мгра Адама Біжака. На заступників Старшини: Славу Ҳархаліс, Евгена Білоскурського й Івана Посацького. До Контрольної Комісії: о. Василя Мельника, Данила Саламанюка, Івана Юшкалюка та їх заступників: Василя Квасницю і Михайла Чорнія. В дальшій дискусії промовляв ще п. В. Кольцьо, зазначуючи, що теперішня хвилина вимагає великого гарту духа й тіла та великої посвяти, щоб виховати наше молоде покоління на щирих та ідейних робітників свого народу. При кінці ухвалено, щоб на другий рік уладити в Бучачі повітове лугове свято і до приготування цього свята постаратися про інструктора. На закінчення відспівали всі приявні луговий гимн.

КОМАРНЯНЩИНА.

Вибори делеґатів до воєвідської колеґії у Львові. В неділю 25. 8. ц. р. відбулися в Комарні вибори делеґата до воєвідської виборчої колеґії, яка 15. 9. ц. р. у Львові має вибрати сенаторів з львівського воєвідства. В окрузі Комарно-місто вибрано делеґатом адвоката О. Утриска більшістю 48 голосів проти кандидата, якого, не зважаючи на компроміс, висунули польські виборці і який дістав 36 голосів. Фреквенція виборців була велика, около 80 проц. Хід виборів, які тягнулися около 3 годин, був дуже цікавий і повчальний. В останній хвилині поставили навіть польські виборці домагання, щоб українці змінили особу кандидата на делеґата. Наших виборців явилось 41; це були переважно селяни й учителі; зі священиків явились: о. М. Шумило з Ричигова (дві милі дороги), о. М. Качмар з Колодруб (дві милі дороги) й о. С. Шеремета з Комарна та гурток інтеліґентів з Комарна, щоб сповнити свій громадянський обовязок. Не явились: 5 священиків, одна учителька, двох селян (з них один богатий господар І. Пікас з Погорцова, укінчений ґімназист) та двох міщан з Комарна, членів гром. ради, які ніяк не можуть оправдати своєї відсутности, бо комітет повідомив усіх виборців у пору про час і місце виборів. Колиб не кілька чистих карток (мабуть жидівських), наш кандидат був би перепав та й з вини наших виборців. А вже найсумнійший обяв, що один з виборців, москвофіл Івасика з Монастирця, домагався на зібранні виборців запротоколування, що наш кандидат не дістав абсолютної більшости голосів. Деякі наші виборці не явились також того самого дня на виборах делеґата до воєв. колеґії в Хлопах (коло Комарна), де ми могли вибрати також українського делеґата. Тому нічого дивного, що українці зуміли вибрати всього лише 9 делеґатів у цілому львівському воєвідстві. **Виборець.**

СПОРТ.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. С.

Спортова Рада У. С. С. скликає на день 29. вересня ц. р. надзвичайні Загальні Збори У. С. С. з осьтаким порядком нарад: 1) Отворення надзвичайних Загальних Зборів; 2) Відчитання протоколу з попер. заг. зборів; 3) Справа розгривок з несоюзними клюбами. 4) Вибір голови і всіх членів Спортової Ради на місце уступаючих.

Надзвичайні Заг. Збори відбудуться у власній домівці У. С. С. у Львові, вул. Руська 3, І. Початок в год. 10. Взиваємо всі товариства й волости, що належать до У. С. С., вислати на надзв. загальні збори своїх відпоручників: кожний член по одному, кожна волость по двох відпоручників.

ЗА СПОРТОВУ РАДУ:

Д-р Степан Шухевич, голова. Богдан Сітницький, секр.

ПРОГРАНА С. К. „РУСЬ" У МУКАЧЕВІ.

Після невдрішеної з попередньої неділі розіграла 8. ц. м. ужгородська „Русь" другі мячеві змагання за мистецтво східнословацько-закарпатської жупи з мадярською дружиною М. Ш. Е. в Мукачеві, які програла у відношенні 1:2. Ця невдача на самому початку сезону зробила пригноблююче враження на всіх прихильників С. К. „Русь".

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Степан Васильченко: НА СВІТАННІ. Збірка оповідань. Вступ та пояснення Волод. Радзикевича. Львів 1935. Вид. „Рідної Школи", ст. 60.

Український загальний календар „КРИНИЦЯ" на 1936 р. Накладом Видавничої Спілки „Діло" у Львові. Р. II. Стор. 167. ф. 8°. Зміст: Астрономічний календар. Церковний календар. Постійний календар. Порівнання мір теплоти. Ловецький і рибальський календар. Мисливські права. Переміна рос. сажнів і десятин. Календар вагітности домашніх звірят. Грибовий календар. Монетарні одиниці деяких держав. Переміна сажнів і моргів на гектарі. Таблиця процентів. Переміна метричної міри. Табеля обему кругл. дерева. Б. Р.: Як повстали календарі. Календарій 1935 р. Календарій 1936 р. Жидівський календар. Таблиця скарбових речинців. — **Загальні відомості зі світа.** Наша земля в числах. Елементи земної кулі. Межі земної атмосфери. Підсоння. Суша й води. Населення землі. Урядовий час на землі. Політичний поділ світу. Таблиця держав. Союз Народів. **Відомості про українців.** Українські етнографічні землі. Українські землі в Рад. Союзі. Українські землі в Польщі. Українські землі в Румунії. Українські землі в Чехословаччині. Міста українських земель. Людність більших українських міст. Наші західні землі в Польщі. Політична організація. УНДО. УСРП. УСДП. УНО. ФНЄ. Кат. Акція: Культ-освітня організація. Шкільництво. Освіта. Наука. Церковна організація. Греко-кат. церква. Православна Церква. Господарська організація. Сільський Господар. Ревізійний Союз. Центробанк. Ощадність. Організація держав. життя в Польщі. Державне шкільництво. Дипломатичні представництва: Польські за кордоном; Закордонні в Польщі. Найбільші винаходи останніх років. Чи впаде штучний дощ. М. Твен: Король подорожує інкоґніто. Гляньте в очі знайомим. Майбутня війна гряде. Як писали листа 100 років тому. Альбанці серед степів України. Скарби Тутонкамона. В американській гостинниці. Нове обличчя за 10 тис. дол. Р. Крохмалюк: Письмо дзеркалом вдачі людини. О. Д.: Техніка в тварин. Коли трясся земля в Галичині. Мгр. І. Річицький: Яка буде погода в цьому році? Людина в цифрах. Чи виховуєте як слід свою дитину. Б. Р.: З історії української преси. В обороні здоровля і краси. Д-р В. Л.: В темних сутінках середневіччя. Інж. В. Меркун: Моря, що щезли з поверхні. Історія поцілунку й поцілунок в історії. Д-р Роман М.: Мізок і спорт. Д-р В. К.: Старість і молодість. І. Гук: Зміряймо нашу планету. О. Г.: Українська жінка при хатній праці. Міжнародня політика в 1935 р. О. Д.: Астрономія претендує на сенсацію. Дайте хліба достойна особо! Мгр. М. Хомяк: Закони, що їх необхідно знати: Відродження хліборобства. Що таке аренда. Наєм помешкання. Що треба знати фізичним і умовим робітникам про службовий договір. Ґрунтовий податок. Закон про клясифікацію ґрунтів. Закон про шарварки. Речинці платности податків. Закон про сплату податкових залеглостей. Відписання податкових залеглостей. Висота відсотків від залеглих податків. Поштово-телеграфічна тарифа. Лев Яцкевич: Життя на інших планетах. А. Качор: Умові розривки. Головні господарські та наук.-культ. установи. Як здобути капітал. Провідник по краю. — Ціна 1,50 зол. На пересилку 30 сот.

ЖУРНАЛИ:

СВІТ ДИТИНИ, Львів, вересень 1935. Р. XVI. Ч. 13. Зміст: Наука — це ніяка мука. Лавонарик Микола (іст. оповідання). Пісня школярика. „Пригода до розуму дорога" (сценка). З кінцем вакацій (вірш М. Підгірянки). Жабячий концерт. Три музики. Парасоль — воздухоплавом. Павлусь — пасічник. Славцьо на грибах. Кізлик (пісонька для дитячих садків). Записки школярки з Полісся. Курятка. Шкільне життя укр. дітей в Канаді (незвичайно цікавий репортаж укр. учителя з Вінніпеґу). Картини зі „Світликового Альбому". Ангелик. Століття Андерсенових казок (з портретом Андерсена). В малярні. Чарівник Ромко. Сінокоси. Город „Плісниськ". Здійснений сон (сміховинка). Що читати? На окладинках: загадки, переписка і всякі комунікати та заклики. Зміст прикрашує 20 ілюстрацій. Цілість робить незвичайно миле враження. Поручаємо це видавництво увазі родичів, як джерело добірної та принадної лектури для дітей.

СВІТЛО Й ТІНЬ, Фотографічний журнал, ч. 9. Зміст. М. Зварич: Фотографія і краєзнавство. — Яр. Савка: Автоматичне вивилювання. — Т. В. Банах: Занепад вільних техніх. — В. Провь: Технічний куток. — З діяльности комітету вистави „Наша Батьківщина у світлині". — Критичний куток. — Наші ілюстрації. — З новин фотопромислу.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ЛЬВ. МУЗИЧНА КОНСЕРВАТОРІЯ ІМ. К. ШИМАНОВСЬКОГО

Головні заведення: **Вул. Ягайлонська 1**, Телеф. 235-19. **Вул. Собіського 4**, Телеф. 257-98. — Відділи: **Вул. Листопада 39**, Телеф. 265-03. **Левандівка, вул. Грунвальдська 2. Вул. Личаківська 99**, Будинок Сокола IV. **Вул. Зибликевича 35**, Телеф. 213-8. Ученикам Л. М. К. ім. К. Шимановського прислуговують всілякі права і полекші, як у держ. школах. Ціни приступні. Знижки і залізничі карти. — Сиротинський економічний додаток. — **Драматичний курс** веде далі знаменитий артист і режисер міського театру **Проф. Януш Страхоцький.** — Вписи щодня в головних заведеннях і відділах від 10—1 і 4—7 попол.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 12. IX. год. 8. веч. „Авантюра в раю", фарса.

Пятниця, 13. IX. год. 8. веч. „Ловці перел" опера.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 12. IX. Нечинний.

Пятниця, 13. IX. год. 8. веч. „Мій коханий дурнику" комедія.

Кіна.

АДРІЯ: „Син Конг-Конга" „Лови на тигра".

АПОЛЬО: „Революція в царстві вальса".

АТЛЯНТИК: „Авдієнція в Ішлю".

ВАНДА: „Клюб джентельменів" „Я тобі довіряла".

ҐРАЖИНА: „Пісня сонця".

КАСІНО: „Для тебе таццюю" (Джоан Гарльов).

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Мала пеня" (з Франціскою Ґаль).

МАРУСЕНЬКА: „Мала пеня" (з Франціскою Ґаль).

МІРАЖ: „Дама від Максима".

МУЗА: „Шукачки золота".

ПАКС: Нечинне.

ПАЛЯС: „Мрійливі уста" (з Ел. Берґнер).

ПАН: „Петербурські ночі". „Навіщо працювати" (Льорель і Гарді).

РАЙ: „Вероніка" (із Франціскою Ґаль).

СВІТ: „Римські скандали". „Передмістя".

СОНЦЕ: „Король циганів", „Ярмарок кохання".

СТИЛЕВЕ: „Дон Жуан" з Д. Фербенксом і ревія „Золота осінь".

УТІХА: „Котячий пазур" і ревія „Осінні жарти".

ХИМЕРА: „Каранґа".

Закордонне радіо.

Четвер, 12. вересня 1935.

Відень (506,8) 14.00 Форт. концерт а-дур Моцарта, 20.00 „Марія Магдалина" песа Гебля, 22.00 Музика. **Братислава** (298,8) 18.35 Два фортепіяни. **Кошиці** (259,1) 16.30 Македонські пісні. **Прага** (470,2) 11.05, 16.30 Музика, 20.25 Спів, 21.50 Смичк. квартет. **Париж (1648)** 15.30, 20.45 Симф. концерт. **Білгород** (437,7) 13.15 Нар пісні, 20.00 Музика. **Берлін** (356.7) 16.00 Камер. музика, 16.30 Солісти. **Кенігсвустергавзен** (1571) 20.10 Симф. концерт. 22.30 Музика. **Кельн** (455,9) 16.00 Суч. музика, 19.00 Популярний концерт. **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 16.10 Вок. концерт. **Москва** (1107) 17.30 „Лебедине озеро" балет Чайковського. **Будапешт** (550,5) 13.30 Циг. музика, 19.05 Спів, 20.10 Орх. концерт, 23.00 Форт. **Міляно** (221,2) 11.30 Легка музика, 13.05 Квінтет, 17.05 Вок. концерт. **Рим** (420.8) 17.05 Солісти, 20.40 „Жакері" оп. Марінуція.

Пятниця, 13. вересня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 15.20, 20.30 Концерт, 17.30 Сучасні стирійські пісні, 20.20 Лео Слезак перед мікрофоном. **Братислава** (298,8) 12.30, 21.40 Музика, спів. **Брно** (325,4) 18.45 Пісні. **Кошиці** (259,1) 17.50 Сп. ресітадь. **Прага** (470,2) 20.15 Концерт, 21.50 Форт. ресітадь. **Париж** (1648) 19.30 Пісні, 20.30 Концерт, 22.80 Легка музика. **Атльона** (531) 20.40 Ірляндські пісні, 21.10 Форт. ресітадь. **Берлін** (356,7) 8.00 Рококові пісні, 16.00 Вес. сцепки з муз. і сп. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.30 Солісти. **Ляйпціг** 382,2) 14.15 Всячина, 17.30 Музика, спів. **Мінхен** (405,4) 16.10 Шопенові твори на стилю, 19.04 Нар. мельодії та пісоньки. **Будапешт** (550,5) 12.05 Солісти (муз., спів), 17.30 Циг. музика, 29.30 Популярна музика. **Міляно** (221,2) 11.30 Популярна музика, 22.10 Форт. ресітадь А. Кесісоґлу. **Рим** (420) 13.05 Легка музика, 20.40 Еспанія в музиці.

Львівське радіо.

Четвер, 12. вересня 1935.

6.30 Раніший авд., 6.33, 6.34 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., у перерві ок. 7.20 Раніший денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.45 Ковтс: Льондонська суіта з гр. пл., 9.00 Трансм. з корабля „Пілсудський", 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Шк. концерт, 13.00 Музика півн. композиторів, 13.25 Хвилинка для жінок, 13.30 Концерт солістів із гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Легка музика з гр. пл., 16.00 Кравів-Совінець — опов. для мол. дітей, 16.15 Концерт орх., 16.45 Концерт хору, 17.00 Історія соціялізму в Польщі, 17.15 Симф. муз. з гр. пл., 17.30 Про книжку д-ра В. Ґотліба: „Полен" (розмова з автором). 18.00 Квартет. мініятури в вик. см. квартету, 18.30 Моди. 18.40 Турист. інформатор, 18.45 Твори на гітару з гр. пл., 19.00 Про пластику. 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Авт. гутірка, 20.00 Поважна музика з гр. пл., 20.15 Чин і слово. 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі. 21.00 Театр Уяви: Спасення Тад. Майснера, 21.35 Пісні (Шлемінська — сопр.), 22.00 Танк. музика, 23.05 Ідемо до Відня! (муз. авд. із гр. пл.)

Пятниця, 13. вересня 1935.

6.30 Раніший авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 На порозі шк. року (для ст. дітей). 12.40 Концерт, 13.23 Хвилинка для жінок, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Солісти з гр. пл., 18.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16. 45 Хвилинка питань для ст. дітей, 17.00 На фронті боротьби зі смертю. 17.15 Хвилинка поезії, 17.20 Легкі пісоньки, 17.50 Спорт. порадник. 18.00 Концерт камер. орх., 18.30 Листи та програми, 18.40 Спорт гутірка, 18.45 Сп. ресітадь Ір. Цивінської (сопр.), 19.00 Небезпечний дар людського довіря, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки. 19.50 Авт. монольоґ, 20.00 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.10 Легка музика, 21.00 Веч. денник, 21.10 Із суч. Польщі, 21.15 Симф концерт, 22.30 Танк. музика, 23.05 Ідемо на Мадярщину (муз. авд. із гр. пл.).

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.31 зол.

Нім. марка 1·55—1·60, фр. франки 34·85—35·00, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінги 26·10—26·25, австр. шілінги 90·50 — 102, чеські корони 20·50—21·50, рум. леї 28·50—30·50, ліри 37·00—40·00.

Золото: Долари 9.00—9·05, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·75, Корони 36·20—36·80, Рублі 4·60 — 4·70. 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

Преміївки.

Долярівки 52·50 — 54·00, Інвестиційна 106·00—108·00, Будівельна 41·25—43·00.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·50—45·00, 5 проц. дол. Б. Г. 53·00—54·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 41·50—43·00, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 44·50—46·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 50·50—52·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 11-го вересня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг.	масла десерового бльокового без опакування . .	2·50 зол.
1 кг.	масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50 „
1 кг.	масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л.	молока	0·13 „
1 л.	сметани	0·60 „
1 к.	яєць	3·20—3·30 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця звишкова, на молоко і сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 11. IX. ц. р. платить своїм доставцям **за 1 кг** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 80 дкг.	за 1 кг.	0·80 зол.
Мол. однор. кури I. кл.	„	0·90 „

Птицю приймає в кількости визначеного приділу для кожного свого доставця.

ОПОВІСТКИ.

М-р Омелян і М-р Марія з Чавсів Омецінські складають 20 зол. на Т-во „Просвіта" замісць повідомлень про своє вінчання, яке відбулося в Крукеничах, 3. IX. ц. р.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Трускавець - Живець

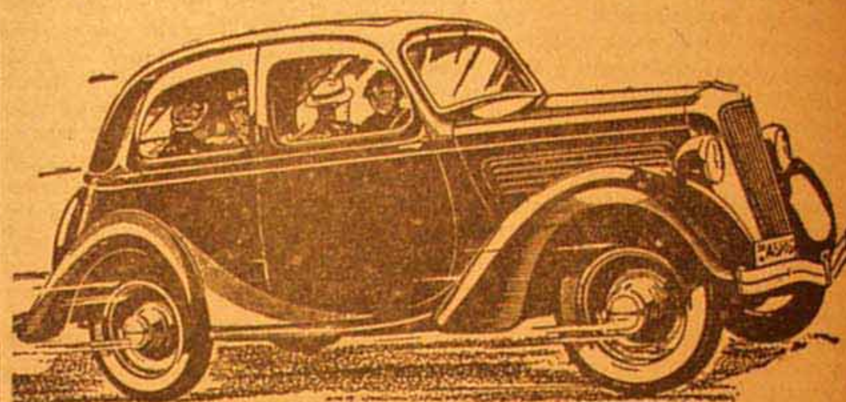
Природні купелі солянкові сірчані, боровинові, інгаляторія — Славна Нафтуся — дешевий осінній сезон вересень-жовтень.

Авторизований продавець „FORD-MOTOR-COMPANY" A/S.

„ВЕКАТЕ" С-ка з обм. пор.

ЛЬВІВ, ВУЛ. ЗИБЛИКЕВИЧА Ч. 13.

Поручає:

ОСОБОВІ САМОХОДИ МАРКИ „ФОРД" МОДЕЛЬ

JUNIOR DE LUXE 1935

Запевняє повну обслугу у своїх **репараційних варстатах** новочасно уладжених.

Гидравлічна підойма для найшвидшої обслуги.

ВСІ ЗАМІННІ ЧАСТИНИ до нових моделів маємо вже на складі.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

„ТЕ-КА" Львів, Руська 16, I. виконує найелеґантніші мужеські одяги, загортки, футра і студентські однострої. 10-30 271

Купно годинника є справою довіря. Дешево купите добрий годинник у славнозвісній пятьдесятьлітній католицькій фірмі **Іван Зельтенрайх**, Львів, Марійська пл. 5 82 15—?

Годинники найліпші, дешеві, поручає **Домбровський-Розважевський**, Львів, Академічна 2 (Ґотель Жоржа). 246 7-8

Вуголь, дрова у Калитяка, Байки 14, телеф. 38-24. 214 3-30

Першорядне виконання тривкої ондуляції 7 зол. тільки у Штіра, Брама Андріолія. 331 2-10

Фортеліяни, піяніна, продажа. наєм, купно, Марецький, Львів, Баторія 7. 245 7-13

Робочі вбрання, охоронні плащі, комбінезони, шльотки, вітрівки, кльотові шкільні плащики, студентські однострої, поручає по фабричних цінах: Виробня "Паляюм". Львів, Гетьманська 22, побіч Промислового Музею. 323

Шукаю від 15. 9. одну велику або дві малі кімнати з кухнею, комфорт. Зголошення в „Ділі" для „З. П." 345

Хто з мужчин на становищі, або з укінченими університетськими студіями, одружиться з панною з вищою освітою, молодою, пристійною, яка поможе йому відчинити канцелярію або оснувати підприємство. Неанонімові листи зі світлиною слати до Адміністрації „Діла" під „Fortuna". 343

Мотоциклі, самоходи, купно, продажа, коміс, заміна, Автоспорт, Львів, Словацького. 9/92 а 1-2

Абсольвентка гімн. пошукує заняття при інтелігентній сімї. Фортепіян, ручні роботи. Зголошення: „Діло" „Українська молодь". 347 1-?

ОГОЛОШЕННЯ.

Специяліст недуг серця

Д-р Ґлязерман

вернувся й ординує від 3—5

Львів, Сикстуська 16. Тел. 247-30 335 2-?

Д-р СКРОВАЧЕВСЬКИЙ

ляринґольоґ

вернувся — орд. Зибликевича 7 від 3-? 310 3-?

Якщо **МЕБЛІ** то найліпші і найдешевші купиш у фірми **БРІК і ҐРІНЕР**

233 Львів, Трибунальська 19. 1-3

ПІЯНІНА

Першорядні по знижених цінах на догідних умовинах. Купно, продажа, заміна окавійних інструментів.

НОВАЦЬКИЙ

10/92 а Пілсудського 17 1-20

ГОДИННИКАР

Золото, золоті зуби, срібло купує платить найвищі ціни

Фірма ШТААНБАХ, Баторія 25.

Солідна дешева направа годинників. 274 6-1?

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10